

Алхимия на живота

... КОЙТО, КАТО НАМЕРИ ЕДИН МНОГОЦЕНЕН БИСЕР, ОТИДЕ И ПРОДАДЕ ВСЕ, ЩО ИМАШЕ, И КУПИ ГО.

(Ев. Матей 13:46)

Тази сутрин ще ви говоря върху най-маловажния наглед стих от прочетената глава от Евангелието на Матей, във връзка с друг един закон, седмият и най-велик закон на природата - законът за рода.

Вземете предвид как се образуват бисерите. Казват, че някой път попада в мидата малка песъчинка и мидата почва да изпуска от себе си една течност, която обвива тази малка песъчинка, за да не я безпокои - извайва я като скулптор. Не само че я прави гладка, но същевременно става ценен бисер. Тази песъчинка, ако не попадне в мидата, не ще има никаква цена. Понеже тя има известна грапавина, започва да безпокои мидата и я кара да мисли: да я изхвърли не може, да я изрита, крака няма; да ѝ каже: „Излез вълн!“, език няма; дохожда ѝ на ум да я направи нещо ценно - „Ти си мой неприятел, но аз ще те възлюбя и ще те направя ценна“. Ето учението на Христа, Който казва: „Възлюбете вра-

говете си“. Вие бихте изхвърлили тази песъчинка навън, но мидата от нея създава бисер, за който вие плащате скъпо. Не само това, но Христос похвалва тази мида, че е извършила прекрасна работа. Питам: Ако дойде Христос, ще намери ли вашите работи така свършени, както работата на тази мида - ще намери ли бисери? Вие казвате: „Условия нямаме“; жените казват: „Когато ние трябва да работим, мъжете ни спяват, условия нямаме, къща нямаме, това и онова нямаме, не можем да работим“; а мъжете, от своя страна,

казват: „Не можем да работим, защото жените ни смущават; това нямаме, онова нямаме, обществото ни пречи“, и спират. А тази мида не казва, че няма условия; без крака, без ръце, без език и без човешки мозък тя от песъчинката създава бисер, и Христос я похвалва. Аз ви питам: Не можете ли и вие да направите толкова, колкото тази мида? Можете и повече.

Хората не трябва да бъдат еднакви. Законът е такъв, че хората по същество са еднакви, но различни по степен: всякога трябва да съществува раз-

лика между хората. Това е Божествен закон. И ако искате някой човек да ви обича, между него и вас трябва да има разлика, но тя трябва да бъде хармонична - както в тоновете на музиката има различие, и именно в това хармонично съчетание на това различие седем хармонията, от която ние се възхищаваме. Да дойдем до обяснение на тази хармония, която трябва да съществува у мъжа и у жената, да приложим този Божествен принцип. Жената е емблема на Любовта. Любовта не може да се появи у мъжа, но у мъжа се намира оная друга Божествена сила, която се казва Мъдрост. Когато Любовта и Мъдростта се оженят, ражда се Истината. Искате ли да узнаете Истината, трябва да намерите баща си - Мъдростта, и майка си - Любовта, и те, като ви родят, ще ви кажат кое е Истина. Мъдростта и Любовта, като заченат пак, ще родят Добродетелта, това е вашата сестра. А Добродетелта и Истината съединени, това е Правдата. Така седи този въпрос.

продължава на стр. 2

Втора национална среща семинар на Граждани за Рила 2009

От 1 до 3 март във Велико Търново се проведе национална среща на пробудените души от Граждани за Рила. Срещата се състоя в хотел „Номадс“ на най-старата уличка в града - „Гурко“. В романтична и възрожденска обстановка приятелите обсъдиха проблеми, касаещи защитата на природните паркове и защитените зони в България. Основната идея беше защитата и съхраняването на територията на НП „Рила“. Участниците, около 50 души, бяха пристигнали от София, Пловдив, Стара Загора, Ямбол, Бургас, Варна, Русе, Габрово, Лом и др. Оформиха се работни групи по градове и тематични работни групи. Предложено беше да се подобри комуникацията с медиите, с държавните и европейските институции. Нови елементи бяха дебатът и форум театърът, в които участници и актьори бяха самите участници в семинара. На дебата се дискутира въпросът възможно ли е обединените усилия на гражданите да доведат до опазване на дивата природа от презастрояване. Във форум театъра се разиграха ситуации институция-инвеститор-гражданин с проблемите за устойчиво развитие и нов подход в преговорите с висшите звена.

Взе се решение за протест срещу уволнение на тримата директори на природните паркове „Витоша“, „Странджа“ и „Врачански Балкан“. Приеха се предложения хората, които защитават Рила, да стимулират и информират за устойчиво развитие на местно ниво, да участват в създаване и организация на еко и биоферми, екопътеки, алтернативен туризъм. Проектира се социално изследване на местно ниво чрез доброволци по отношение на екопроблемите. Финансирането на групата и занаят пред ще продължава с изготвянето на алтернативни рекламни материали и проекти. Ползотворните разговори и обсъждания бяха съпроводени с творческа работа - изработване на мартеници, композиции от глина и прекрасни пастелени картини. Общите закуски, обяди и вечери, приготвени от участници в семинара, още повече сблизиха приятелите. Активните граждани се увеличават и се организират все по-добре. Макар че лифтът на Паничище е построен, той още не се движи, а ние ще продължим да търсим начини за запазване на светостта и духовната чистота на Седемте рилски езера.

Мария Георгиева

Ние сме в една нова епоха, когато се ражда един нов човек. Цял един нов свят се създава. Сега се създава третият Адам. Всякога, когато се създава един Адам, има катаклизми. Нашият свят се преустройва. Това в религията се нарича съдба на света. Ще вярваме и ще живеем в Бога и няма да умираме. То ще бъде една дълга епоха, в която всички желания и идеи от хиляди години ще се реализират. Земята ще бъде тъй хубава тогава, ще бъде един друг свят, друга култура. Божественият Адам носи правото на всички хора, човек да знае, че е човек.

Учителя

Паневритмия

Кръгът на Паневритмията се сформираше бързо, Учителя застава в средата до оркестъра и изпълняваше движенията, а ние го следвахме с очи. За „Слънчевите лъчи“ се нареждахме в дванадесет лъча и около тях имаше кръг от двойки. Приключвахме с тържествения марш на Пентаграма и се събирахме около Учителя да изпеем „Химн на Великата Душа“, „Аз мога да любя“ и други песни. След това вече можеше да се подхване разговор. В един такъв разговор, между другото, Учителя каза за Паневритмията следното: Паневритмията е наука, която регулира физическите, духовните и умствените функции на човека и е съчетание на човешките мисли, чувства и действа. Хармоничните движения на Паневритмията са метод на Разумните същества за самовъзпитание. Тези движения са във връзка с човешките мисли и чувства, иначе те ще бъдат механични и няма да имат онова възбудително и об-

В трепетно очакване на новата пролет и началото на вълшебната Паневритмия се връщаме към донякъде познатите слова от Учителя за нея, в които, колкото и пъти да четем, винаги намираме нещо ново. В този брой ви предлагаме бисери от стенографирани от брат Боян Боев разговори с Учителя, посветени на Паневритмията.

Честита пролет! Пожелаваме ви светло вдъхновение и подем с великолепен дар на Небето, наречен Паневритмия!

новително влияние върху ум и душа. Всички напреднали народи и раси - Шестата раса, която иде, ще бъдат изразители на Паневритмията, при която се изисква едновременно човек да мисли, да чувства и да се движи хармонично. Паневрит-

мията трябва да се приложи във възпитанието на индивида, обществото и човечеството.

Всеки тон си има и движение. Изкуство е да се съчетаят музика и движения. Ако говориш на езика на Природата, тя се отзовава и казва:

„Какво ще заповядвате, моля?“, но ако не говориш на нейния език, тя мълчи. Всички дарби в света, които се придобиват, един ден ще станат достойние на цялото човечество. Каквото придобие всеки един от вас, ще стане общо достойние. В Паневритмията са съединени трите свята хармонично и по-хубава система няма. Има ли музика, движение и вътрешен живот, целият човек взема участие. Истината трябва да се тури в движение; при тези движения се отстраняват препятствията и се отваря път.

В Природата всички движения са разумни. В славянските танци за основа трябва да има съдържание. В бъдеще, когато хората се движат и вършат своята дейност, всичките им движения ще бъдат хармонични, защото ще участват мисълта, чувството и волята. Всяко движение отговаря на едно душевно качество: има движения на Доброто, на Милосърдието, на Справедливостта.

продължава на стр. 3

Преминаване през планетните сфери

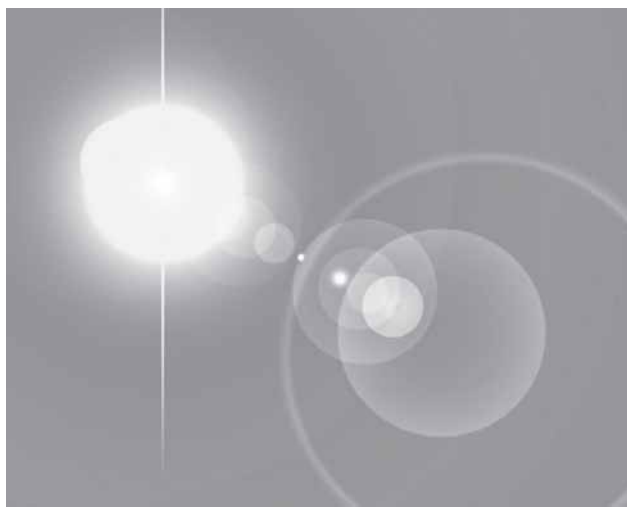
(Продължение от бр. 35)

Преди Христос да слезе на Земята, Той е бил Онзи, Който в Слънчевото съществуване е давал сила на хората да виждат истински и напълно тайната на човешкото същество, да съзерцават образа на Космичния човек, по който се формира и човешкото тяло. След Неговото слизание необходимо е хората да Му дадат път да се всели в тях, за да участват в Неговия живот, който е животът на Космичния човек. Само така през време на своя земен живот човек с пълна свобода и будно съзнание може да събере онези сили, които като пренесе през вратата на смъртта, ще го направят способен да съзерцава величието на човешкото същество в неговото слънчево съществуване. Така че, преди да слезе на Земята, Христос е, Който е давал сила и възможност на човешките души да виждат човешкото същество в неговото величие в слънчевото му съществуване, да съзерцават образа на Космичния човек и да участват в неговия живот. След слизването си на Земята Христос подготви човешките души още тук, на Земята, да съберат сила, да могат да съзерцават пълнотата на човешкото същество, когато достигнат до Слънчевата сфера. Така че в Слънчевата сфера се подготвя човешкото тяло в неговото сложно устройство, което като едно чудно създание се възплъщава на Земята чрез известни определени родители. Това тяло, казах, се формира по обра-

за на Космичния човек, когато човек съзерцава в слънчевото си съществуване, което се отпечатва в неговото тяло. Така създаден, този първообраз на човешкото тяло в слънчевото съществуване трябва да мине през планетните сфери на Марс, Юпитер и Сатурн, където са господарите на кармата, които ще определят коя част от кармата ще трябва да се възплъти и изяви в това земно съществуване.

Така че в сферата на Марс, Юпитер и Сатурн се работи върху човешкото същество, за да се подготви човекът за неговия бъдещ земен живот. В тези три сфери работят същества от още по-висши йерархии. В сферата на Марс работят Престолиите, в сферата на Юпитер работят Херувимите, а в сферата на Сатурн работят Серафимите. Когато човек преминава своя земен живот и след като е напуснал Слънчевата сфера и се приготвя за своя бъдещ земен живот, преминавайки през сферата на Марс, Юпитер и Сатурн, човек, наред с това се обръща, се намира потопен в един духовен религиозен живот.

Когато от тези сфери човек отпрати погледа си към Земята, той не я вижда, както ние я познаваме физически. Но той я вижда като един мощен духовен живот, изтъкан от събитията, които се извършват със сферите на Марс, Юпитер и Сатурн от дейността на Престолиите, Херувимите и Серафимите. Тогаз човек чувства в себе си цялата Вселена с всичките й същества. И отправяй-

ки своя поглед надолу, човек чувства какво нещо са действията на Престолиите, Херувимите и Серафимите. Той ги вижда най-първо във себе си. Той вижда да се простира под него свръхестественото небе. Той вижда целия свръхестествен свят под себе си и, обръщайки с поглед духовното небе, човек вижда надолу в сферата на Марс, Юпитер и Сатурн как живеят и работят по свой начин Престолиите, Херувимите и Серафимите. Той вижда как тези възвишени същества изживяват по свой начин това, което ще бъде изпълнение на кармата в неговия следващ земен живот.

Виждайки как тези възвишени същества първи осъществяват изпълнението на неговата карма в един небесен образ, човек получава дълбоко впечатление и отнася спомена за това свое преживяване в своето земно съществуване. В този момент човек действително се натовазва със своята карма, така както тя

живее, тогава ще го разбере. Така че човешките същества, след като напуснат Слънчевата сфера, минават през планетните сфери на Марс, Юпитер и Сатурн, където се изработва и формира тяхната карма. Но има хора, чиято карма се формира главно в сферата на Марс, под влиянието на Престолиите. Това са хора волеви, хора, чийто поглед е насочен предимно към земния живот - те, макар да са учени или философи, пак разглеждат нещата по земно и на свързаното с тях астрално тяло, което се про- никва от Мъдростта на Херувимите. Преминавайки през сферата на Сатурн, човешкото същество получава импулси за развитие на своята мисъл, за развиване тялото на Аза - умственото тяло, което се отразява в етерното тяло. Получил тези три импулса за развиване на трите страни на своята природа - волята, сърцето и ума, и свързаните с тях тела - физическо, етерно и астрално, човешкото същество се възплъщава във физическото тяло на Земята.

Ще резюмирам казаното за човешкото същество през планетните сфери. След като напусне физическото тяло, човек се озовава в безпределното космично пространство, където се чувства голям като цялата Вселена. След това се среща с мислите, които изпълват това космично пространство и се носят като облаци през него.

След като напусне физическото тяло, човек се озовава в безпределното космично пространство, където се чувства голям като цялата Вселена. След това се среща с мислите, които изпълват това космично пространство и се носят като облаци през него.

(Следва продължение)

Алхимия на живота

от стр. 1

Искам от вас да разсъждавате, да мислите дълбоко върху нещата. Първо, трябва да любите Господа с всичкото си сърце, с всичката си душа, с всичкия си ум, с всичката си сила; второ, да любите ближните си, както себе си; трето, да любите и враговете си. Аз току-що ви говорих за враговете ви - за онова малко пясъче. И Христос, като дойде на Земята, не дойде да спасява благородните, праведните, а ония остри пясъчета - за тях слезе в ада, да ги извади навън. И за да се извадят тия бисери от мидата, трябва тази мида да се хване и разтвори. По същия закон се хващат хората на Небето и като се разтворят и се намери в тяхната душа този бисер, той се изважда. Някой като умре, казват: „Умря мидата“, и тръгнат подир мидата и редят: „Горката мида, отиде!“ Аз казвам, че тя е отишла на Небето, за да занесе бисера, който е създала и обработила, защото ако не беше го направила, тя нямаше да отиде на Небето, не щеше да струва нищо.

Искате ли да създадете този бисер, вашата душа именно трябва да го обработи. А хората с какво се занимават? Често питат: „Ами ти

проповядваш ли неща, съобразени с църквата?“ Отговарям: Аз проповядвам неща, които са съобразени с великия Божествен закон; пред Господа не лъжа; дали моето учение е съгласно с вашите възгледи, за мене е безразлично; за мене е важно моите възгледи да бъдат съгласни с великия закон, да не бъдат лъжец пред Бога, пред Небето, пред ангелите, пред светите - то е важният въпрос за мене. Ако всички така схващат учението и така мислят, няма от какво да се плашим. Някои казват: „Ама ти имаш цел да образуваш някоя секта“. Ония, които образуват секти, са, според мене, много дребнави хора. Секта всеки може да образува - вземи брадва, нацепи дървото, ще направиш секта; или вземи чук и начукай камъка, ще направиш секта; вземи между хората, скарвай ги, ще образуваш секта. Секти лесно се правят. Нашата задача е във въздоряване Царството Божие на земята. Искам да образуваме една секта, но каква? Да станем проводници на Божия Закон, който да завладее всички умове и сърца, да станат всички - и мъже, и жени, и деца - синовете на Царството Божие, да заживеят на земята живот, ка-

къвто трябва. И сега, когато хората ми се оплакват: „Големите нещастия настанаха“, аз им казвам: „Радвам се, че вашите затвори се разрушават, вашите стари убеждения падат, защото ако от едно шише не се излее застарялата вода, не може да се сипе в него нова“. Когато Христос дойде, евреите трябваше да се очистят по същия начин и да заживеят нов живот; но те казаха: „Ние Мойсей познаваме, Тебе не познаваме; Ти искаш да образуваш секта“. Но Той, както виждате, секта не образува, макар че от еврейско гледище Той беше еретик. Питам: Какво спечелиха евреите, като разпънаха Христа? - Нищо; разпръснаха се по целия свят. Да се разпне човек, от това по-лесно нещо няма - четири гвоздеа стигат.

Туй, което може да измени вашия живот, то е разбирането на Божествения Закон и приложението му в живота. Ще правите много грешки, може да правите с хиляди, за тях Господ няма да ви съди, Той ще ви прости, ако само научите Божествения Закон и работите. Но ако след 100 грешки не сте научили никакъв урок, Господ няма да ви ги прости. Всички неща в света трябва да се използват.

И Христос, като се обръща към Своите ученици, казва им, че този човек, който търсил „бисера“ - смисъла на своята душа, - като го намерил, отишъл, че продал всичкото си имане, за да го купи. Ако вие не сте готови в този свят да пожертвате всичко, трябва да пожертвате нещо, но да спечелите някакъв бисер, нещо разумно, защото има хора, които жертват цялото си състояние, но никакъв бисер не спечелват - жертват го за пиянство, за билиард, за карти. Ако аз бих намерил у сиромаша този бисер, за който говори Христос, бих продал всичкото си имане. Не е достатъчно да раздаде някой цялото си имане на сиромашите, за да направи добро, защото когато Христос казва, че трябва да се прави добро, Той иска да каже, че това добро трябва да се прави разумно.

Това бисерче, за което Христос говори, вие го имате, само че някои от вас искат, вместо да го облагородят, както мидата - пясъчето, да го изхвърлят от себе си. Казват: „Господ не го е направил добре“, и го поочукват. Но то си изгубва смисъла. Не очуквайте линиите, които Господ е турил на човешката душа. Аз съм против онези философи, които казват, че светът не

е направен, както трябва - „Чакайте да го поодяламе“.

Ако една мида може да направи един бисер, за който Христос я похвали, вие като влезете в Небето, за какво ще ви похвали Христос? Някой ще каже: „Аз бях в България пръв министър“, но Христос ще го попита: „Е, какво добро си направил за българския народ?“ - „Никакво.“ - „Бисер имаш ли?“ - „Нямам.“ - „Ха навън, пак долу на земята, дотогава, докогато направиш бисер, защото без този бисер няма да те приема в Царството Божие.“ Дохожда един владица: „Ти какво си направил?“, ще го попита Христос. - „Е, учих хората на добро, вярвах в Тебе.“ - „Направи ли някакъв бисер?“ - „Не съм.“ - „Навън!“ А на този, който е направил някакъв бисер, ще му каже: „Радвам се, синко, че не си ме засрамил, ела, ти си достоен син“. Също и вие, мъже и жени, като идете в Небето, ще срещнете някой син - вашия бисер, - който ще ви каже: „Благодаря, майко, че когато бях един голям грешник, ти ме взе вътре в уробата си и ме направи човек. Сега в този свят аз ще бъда слуга за тебе с всичката си душа“. Туй ще бъде вашата радост.

Туй е, което Христос иска

да каже с тия стихове, от които аз избрах най-маловажния, а виждате колко нещо той съдържа в себе си. Другите съдържа много по-дълбоки работи, които вие ще научите един ден не тук на земята, а като идете в Небето, понеже тогава ще има у вас ново разбиране, нови чувства и нови способности. Тогава може да видите други картини, които може да разберете. Засега толкова може да ви се даде. Ако ви се даде нещо повече, вие не можете го понесе. Ето защо, когато Христос казва: „Вие, жени, сте емблема на Божествената Любов, във вас живее Бог“, жените трябва да слушат мъчаливо, скромно и трябва да се показват достойни да го носят. „Обичай ближния си като себе си“, подразбира да обича мъжа си като себе си; също когато казва на мъжа да обича ближния си, подразбира да обича жена си като себе си. И ако вие дадете тези примери, тогава вашите синове и вашите дъщери ще ги следват. Това е то създаване на бисера - алхимическият закон, приложен на физическото поле.

Извадки от беседата „Многоценният бисер“, държана на 19 април 1915 г.

Продължение от бр. 35

Много неща знаят хиромантиците, но каква трябва да бъде дължината на основните линии на ръката, нищо не казват. За предпочитане е обаче линията на сърцето да бъде по-дълга от линията на ума. Ако линията на ума е чрезмерно дълга, тези хора са много подозрителни, съмнителни и хитри.

Съвременните хора се стремят към новите идеи. Това е естествен стремеж, понеже новото ще подобри състоянието на техния живот, ще измени линиите на ръцете им. Тази промяна ще стане първо в астралния свят, дето основните линии са успоредни, а после във физическия, дето стават големи или малки отклонения. Обаче отклоненията на тези ли-

Хиромантия

от Учителя

нии не показват, че теченията, които са ги създали, не са успоредни. Ако отречем тяхната успоредност, отричаме и разността им. Това е невъзможно. Разумността е първата сила, с която Природата работи, но въпреки това отклонението е неизбежен процес във физическия свят. Срещате например човек с правилни линии на лицето, на ръцете, с благороден характер, но опитайте се да се докоснете до нещо, което е свързано с неговия личен живот, за да видите как ще се отклони от разумността, която е работила върху него. Ако е

поет, учен, философ, и се опитате да се докоснете до някой пасаж от съчиненията му, той веднага ще се нахвърли върху вас, ще каже, че няма право да пипате работите му. Обаче при друг случай и той може да постъпи по същия начин. Това показва колко трябва да работи човек върху себе си, за да не се поддава на силите на физическия свят да го от-

клоняват от правия път.

Коя линия на ръката се е явила първа? - Линията на живота. След нея се е явила линията на сърцето, а най-последно - линията на ума. За да бъде човек добър, за да се развива правилно, трябва да живее не само в три, но в много измерения, да разполага с много начини за изпълнение на Божията Воля.

Не само един път води към планината, много пътища има. Разумният свят намира много пътеки, които могат да го заведат на планината, даже и с аероплан може да се изкачи.

Линиите на човешката ръка са резултат на сили, на течения, които работят в Природата. Човек неизбежно попада под влиянието на тези течения и някога съжалява, някога се радва - зависи от влиянието на какви сили е попаднал. Понякога човек се разкайва и за доброто, и за злото, което е направил.

Доказано е, че линиите на ръката се обуславят

от мозъчните центрове. Ако пипнете ръката на човек, в когото мозъчните центрове са добре развити, ще усетите мека, приятна топлина. Като се вгледате в линиите на ръката, ще видите, че от нея излиза светлина. Такава светлина излиза и от някои мозъчни центрове, които са добре развити в човека - оттам излиза бяла, приятна светлина. Има случаи, когато от един център излиза светлина, а друг някой е свършено тъмен. Например човек може да бъде крайно съвестен, справедлив, а да не е развил религиозното чувство - Любов към Бога. Този център се намира на горната част на главата. Щом не е развит този център, никаква светлина не излиза оттам.

(Следва продължение)

от стр. 1

Няма добротел, която да няма линия на движение. Ще учиш това и ще правиш опити веднъж, два, десет пъти, сто пъти, докато ги намериш.

При Паневритмията се поставят в движение всички геометрични линии: прави, криви и смесени. Всяка линия има влияние върху съзнанието и извиква към живот нови сили в човека - физически и духовни. Тези песни трябва да се превърнат в движения, в които ръцете, нозете и цялото тяло да вземат участие. Тялото трябва да се поставя в разни пози. Ние искаме да живеем като разумни същества, искаме всичко да ни върви напред. Но когато ходи човек, как трябва да го прави? И когато четете, как трябва да го прави? Или когато е в размишление, как трябва да постъпва? Щом изкривява гръбнак при четене или размишление, нищо не добива. Човек трябва да пази правилно положение между Господаря-Бог и центъра на Земята. По възможност гръбнакът трябва да има една много малка кривина. Когато човек почне да мисли право, той ще има и хубави движения. Всеки има специфична красота в своите движения, които зависят от характера му. Човек има един комендант - главата, която разпорежда, нозете изпълняват, а ръцете са помощници. Човек е най-висшето проявление в Природата във физическия свят, а камъните, растенията и животните са по-низше нейно проявление. В Природата Бог работи чрез човека. Хубавото в човека е Божественото. Словото на човека, когато говори, когато мисли и когато върши добро, е проявление на Божественото в него.

Концентрирайте се по време на паневритмичните упражнения, мислете върху движенията и върху заложените възвишени идеи и тогава мислите ще преминават в ръцете, нозете и пр. Ако не сте съсредоточени при всяко дви-

Паневритмия

жение, няма смисъл; всяко едно движение определя следващото, те са свързани. С тези упражнения българинът се отпушва.

Силата на човека стои в концентриране при гимнастическите упражнения и когато ги правим с Любов, със сърце, а не механично, Живата природа взема участие в движенията ни. Тя гледа има ли ритъм и ако няма, не взема участие и тогава всичката ни работа отива напразно. Когато навеждате ръце към земята и съзнанието ви е будно, ще приемете от нея добрите енергии, а ще й отпратите вашите отрицателни. Седнеш ли на земята, трябва да бъдеш доволен; тогава ще има правилна обмяна на енергиите и по-равно това веднага ще си починеш. Всяко действие, което правите, трябва да бъде свещенодействие. На росата можете да походите и да потичате боси. Всеки ден прекарвайте мисълта си най-малко четири-пет пъти през ръцете си, през нозете си и пр.

Този, който обича, има музикални движения с определена амплитуда и те действат красиво. Когато изразиш тези движения в музика, тогава нейният ефект ще бъде друг. Много рядко съм слушал някоя музика да започва с основния тон на Любовта. Започне ли така, тогава песента внася успокоение.

Паневритмичните упражнения превръщат енергиите от механични в органични и от органични в психични. Паневритмията поддържа хармонията между дихателна, мозъчна и храносмилателна система и между ум, душа и дух.

Да ви кажа къде е вашата погрешка: вдигнали сте упражнението на гър-

ба си да го носите. Не, качете се вие на упражнението и то ще ви научи. Нека то да ви носи! То знае как да се обърнат, как да се вдигнат ръцете. Качете се на трена и не му казвайте как да върти колелата - това значи музиката на упражнението да ви проникне, да оставите тя да ръководи движенията ви. Тези движения на Паневритмията, които се дават сега, са във връзка с днешната епоха на човечеството, те са извлечени от самата Природа и са вътрешно единно цяло. Паневритмията подразбира

икономични - не сложни, но целесъобразни движения, с които се постига отличен резултат. При тези движения се прави контакт с Природата. Паневритмията не е само игра, но и съзнателно влизане в контакт с Разумната Природа. Всяка енергия в Природата - светлина, мисъл и пр. - не тече равномерно, но първо изтича известно количество с по-силни вълни, после кратка почивка, след която пак силни вълни; дажбите следват периодически. В Природата има космичен ритъм и именно затова ритмичните упражнения действат така благотворно, тъй като чрез тях влизаме във връзка с Космичния живот. Колкото една музика и едни движения съдържат в себе си нещо от характера

на космичния ритъм, толкова те ни свързват с Космичния живот и имат мощно въздействие.

Когато правите гимнастически и паневритмични упражнения, мускулите и пръстите трябва да бъдат обтегнати. Обтегнете навън пръстите на нозете си. Това е цяла наука - остеология (наука за костната система - б.р.). Щом направите най-малкото обтягане на костите и мускулите, приижда повече кръв и по този начин се лекуват. С тези упражнения можете да станете господар на цялото тяло, тогава има

и пр. Правите ли упражненията, веднага ще почувствате прииждане на енергия и доволство. Иначе всеки недоимък на енергия прави човека доволен.

Ако музикантите свирят всяка сутрин тези упражнения, те стават с една година по-млади. Има движения за подмладяване: старите ги правят, за да се подмладят, а младите ги правят, за да не остаряват.

Някои вземат по-големи крачки, други - по-малки, а трябва отмереност. Ако една двойка се състои от висок и нисък, високият ще направи по-широки крачки, а ниският - по-ситни и за да не се разваля редът трябва двойките да се подберат помежду си така: висок с висок и нисък с нисък.

Нека цялото тяло да вземе участие във всяко движение и всяка клетка да направи движение в полето, в което се намира; иначе не можеш да бъдеш играч. Всички части на тялото трябва да бъдат проводници. Врътът си трябва да раздвижиш в разни страни с някои движения, в противен случай притокът на кръвта към главата се възпира. Когато останеш сам, прави разни движения с врата си.

Всяко движение на човека трябва да бъде Божествено. При Паневритмията не допускайте дисхармонични движения. Онзи, който прави хлабаво упражненията, не може да служи на Бога. Бъдете прилежни, Бог обича прилежните. Първо научете игрите, а после теорията. Всички древни мистични школи са имали ритмични упражнения като метод да се възпита учениците им в музика и в пластика. Упражненията, които ви давам сега, са извършвани и в

древността на уединени места от свети адепти за велики постижения. Съвременната наука няма данни за Паневритмията и не знае при коя песен какви движения трябва да извърши тялото. Понеже сме в епохата на зараждане на Шестата раса, затова се полага една нова основа на Паневритмията. По-рано тя е била инволюционна, а сега е еволюционна. Древните танци са били инволюционни и сега, в еволюцията, ние събираме енергията, която сме вложили при инволюцията.

От Слънцето гледат с четири очи, че в България се опитват да играят слънчевия ритъм. На Слънцето стават доста големи паневритмични упражнения, които се играят на една обширна плоскост. Движенията са мълчалив говор, който трябва да се изучава; всяко движение изразява някаква идея, някаква мисъл. Движението е израз на музиката, то е една музикална форма. От всички народи - от индуси, египтяни, асирийци, вавилонци, гърци и от сегашните народи трябва да се вземат движения, но такива, които днес минават в нова форма. Тъй като известни упражнения, които в миналото са били прави, днес е необходимо да се променят. В Паневритмията съм дал само основните движения, само семката. И всяко движение, когато се посади, ще се развие, ще се разработи в ново движение. В окултната наука има известни движения и ако ги правиш, те действат благотворно, магически. Паневритмията е снета от други светове и трябва да се отворят очите ви, за да видите колко Същества вземат участие и присъстват тук. Това, което дават тези паневритмични упражнения, никое друго упражнение не може да даде, но трябва да се правят хубаво, по всички правила.

Из „Акордиране на човешката душа“, 2 том

Магическата сила на музиката

Беше към 10 ч. и Учителя седна пред пианото в големия салон. Звучици под пръстите Му се разнесоха тържествено и плавно, като говореха за един свят на красота и хармония, за една висша реалност, по която бленува човешката душа. Постепенно около Него се събраха доста братя и сестри, които, слушайки, се вгълбиха в себе си. И когато Учителя спря, никои не искаше да наруши създадената свещена атмосфера, но Той ни подкани да изпеем песните „Цветята цъфтяха“ и „Бершид Ба“, а след това каза: Който пее, се подмладява, а който не пее, остарява. Ако можеш да накараш един болен да пее, ще оздравее лесно. Пеенето е мощно средство. Вижте чучулигата как се дига нагоре, върти се в кръг и пее. Пеенето е проявява на човешкия ум и признак, че той е почнал да работи. На главата под центъра на музиката се намира центърът на смятането и човек, като пее, развива и този център. С пеенето се подобрява дишането, кръвообращението, добива се мек характер. Пееш ли, всичко можеш да постигнеш; ако ли не пееш, и други работи не ти се поддават.

Имате едно лошо разположение; изпейте някоя песен и вижте дали ще се смени състоянието ви. Ако се смени, пели сте добре. А ако не се измени вътрешно, продължете да пеете, докато се смени състоянието ви и после вижте за колко време е станало това.

Като пеете, все ще получите подаръци - книги, скъпоценни камъни, ябълки, портокали - всички неща ще дойдат. Пеенето внася хармония в ума и в сърцето. Почнеш ли да пееш, ти заинтересоваш Висши разумни същества. Тогава те идват да помагат дори за някоя работа, която с години си желал и вършил, но все не й е вървяло, но от този момент нататък в много скоро време се свършва от тях. Някои от вас сте работили в областта на музиката още в миналото, на други им куца усета за време - не са работили върху време и ритъм.

Някои от вас имат хубави гласове, но не се упражняват. Има музикални часове, които трябва да различавате. Като пипнете гърлото си по особен начин, така му предавате нещо. Също

така музикалният човек като ви пипне по гърлото, може да предаде нещо на гласа ви. За съжаление, като ви се каже един опит, вие го разгласявате, преди да го направите. Например, когато се готви ядене и когато ври, изпейте три песни и онзи, който го яде, ако има някаква болка, може да му мине. Също така, който носи дреха от музикален шивач, ще почувства нещо хубаво. Докато не почнете да правите всичко музикално, работите ви не могат да потръгнат.

Ако имате меланхолия, почнете да пеете и тя ще изчезне. В бъдеще ще пеете по-добре и ще постъпвате по-добре. В миналото ред поколения не са живели както трябва и сега понасят последствията. Като пеете, ще имате волтаж и подтик. Вие пеете: „Аз мога да кажа, че Слънцето утре ще изгрее“. Може да изпеете песента и така: „Аз мога да кажа, че утре ще бъде здрав“, но не със същата мелодия, а с

друга някоя. Ако кажете: „Аз утре ще бъда търпелив“, това е силно казано, но можете да изпеете по-мекко: „Аз мога да кажа, че утре ще бъда търпелив“.

Музиката е един реален израз на Истината. Без музика нищо не може да се постигне. Но трябва да споменем, че има известна музика, при чието свирене стават разрушения, даже и струните, щом се дойде до това място, се скъсват. Например на един германски цигулар цялата цигулка се разрушила при свирене на едно парче. Нали и Ерихонските стени рухнали, когато евреите тръбили седем дни подред. И може да се ка-

же, че всеки трябва да разбира от музика, понеже всички наши мисли вървят по закона на музиката. Мисловните ради-овълни са музикални. Понякога нашата мисъл попада в дисхармонична гама и образува дисонанс. Чрез музиката това може да се измени и трябва да се разбере кое състояние с каква музика се сменя. Когато имаш тежко вътрешно състояние и изпитваш тъга, ако знаеш законите, веднага ще се справиш, като вземеш два-три тона, иначе ще ти отиде седмица, даже и повече. Щом пропее човек, от Черната ложа не могат да му пречат. Змиите се укротяват чрез музика. И онези чувства у човека, които са змийски, само чрез пеене можеш да ги обновиш.

Земята, като се върти около Слънцето, му пее една песен. Светът само чрез музика ще се оправи. Музиката не е само нещо механично, не е само движение във въздуха, но и движение

Музиката и поезията са най-хубави пътища за възприемане на Божествените мисли. Като ви говоря за Любовта, вие трябва да научите нейната песен. Думата „Любов“ има своята песен, своите движения. Всяка дума, изказана музикално и придружена с хармонични движения, е в състояние да внесе тласък в човешката душа. Затова като се изговаря формула, трябва умът, чувството и постъпките да участват едновременно. Формулата е силна, когато се изпее и е придружена с движение.

Ако бихте развили таланта на пеенето, ще повлияете и на лошите хора. Музиката съединява хората и премахва грубите елементи. Музиката във физическия свят организира нещата. Ако произнесеш нещо музикално, то дава резултат. С музиката се влиза в свят на прогрес. Светът на музиката е организиран и щом прекратиш в този свят на хармония, имаш бъдеще.

Музиката да се приложи като възпитателно изкуство. Напримен вие трябва да знаете кои музикални парчета да се свирят, за да се отвори сърцето на хората. Трябва ви една книга; изсвирите едно музикално парче и ще ви дойде книгата. Музиката е внесла укротяване. Музиката има и аромат. Космичната музика е реалната, а нашата е музика на грамофонните плочи, но пак е нещо.

Колкото едно животно е по-немузикално, толкова животът му е по-тежък. При рибите няма музика и там, където живеят, е цял ад - една риба е нагълтала друга, а следващата по-голяма риба е нагълтала първата, така че в някоя риба, може да се намерят три риби една в друга. Но някои риби са излезли вън от водата и се реят свободно във въздуха като птици. Затова птичките чуруликат и се радват, че е минал периодът им във водата.

Музиката е цяла наука и иде от един специ-

Песните, които съм дал, имат магическо действие и трябва да се учат в това направление. У човека е всичката сила, но той не знае как да я употребява. Бог ни е дал всички възможности да се освободим от неприятности на живота, но ние не знаем как да го постигнем това. Пее ли хората добре, ще се поправят светът. Ако кажеш на един човек: „Ще се поправят работите ти!“ и ако му изпееш същите думи, ще видиш каква грамадна разлика има. При органичната, а още повече при психичната музика магическото действие и чарът се дължи отчасти на това, че се усилват обертоните.

Когато дойде обезсърчението, ти свири: „Не бой се, не се обезсърчавай, смел бъди!“

Занапред светската музика има още много работи да постигне. После идва окултната музика, която хората все още не бива да знаят, понеже ще злоупотребят със силата ѝ. В окултната музика има сила например с песента „Буря“ бурята ще престане да вилнее. Вие може да правите опит, като пеете, да се изясни небето или пък да пожелае-те да завали дъжд, за да напои растенията. Ако се схване основния тон, по който е построен един мост, то ако се пее този тон няколко минути, мостът отведнъж може да се разруши. Или пък ако на един камък му пееш неговата песен, можеш да го раздвижиш и преместиш от мястото му: Ако на едно цвете му пееш любовната песен, то ще се развива правилно, ще израства и ще цъфти.

По-лесно е да се стане музикант, отколкото светия. Има светии-музиканти. Когато засвири светията-музикант, салонът му се осветлява, господар е на положението. А когато обикновеният музикант свири, трябва да му отоплят и осветят салона.

Нека музиката да се приложи като възпитателно изкуство. Напримен вие трябва да знаете кои музикални парчета да се свирят, за да се отвори сърцето на хората. Трябва ви една книга; изсвирите едно музикално парче и ще ви дойде книгата. Музиката е внесла укротяване. Музиката има и аромат. Космичната музика е реалната, а нашата е музика на грамофонните плочи, но пак е нещо.

Колкото едно животно е по-немузикално, толкова животът му е по-тежък. При рибите няма музика и там, където живеят, е цял ад - една риба е нагълтала друга, а следващата по-голяма риба е нагълтала първата, така че в някоя риба, може да се намерят три риби една в друга. Но някои риби са излезли вън от водата и се реят свободно във въздуха като птици. Затова птичките чуруликат и се радват, че е минал периодът им във водата.

Музиката е цяла наука и иде от един специ-

лен свят. За да изпееш нещо както трябва, трябва да заживееш в света на музиката и тогава всички задачи на живота ти ще бъдат разрешени. Ако един човек живее музикално, това не може да не се отрази върху неговия физически живот, върху неговото лице и прочее. Музиката трябва да се разглежда като един Божествен метод за служене на Бога.

С музиката се влияе, тя е изкуство за влияние. Има известни музикални тонове, с които можеш да събереш бръмбари, мухи, пчели и прочее; можеш да ги събереш и да накацат на главата ти отгоре. Индусите имат известни песни с ритъм за змиите и за зверовете, като лъвовете и тигри, и когато засвирят, всички те идат отвсякъде, укротени. Кротуват, слушат и после се разотиват. При известна музика животните се привличат, а при друга бягат. Някои си имал четиридесет булдога, от зли позели, но един англичанин очертал кръг и едновременно издавал някои тонове, така че кучетата останали извън кръга; после, когато издал други едни звуци, те избягали до едно и той се спасил. А един виртуоз на цигулката се заблудил в гората през късия зимен ден. Надвечер го заобиколила глутница вълци и той си казал: „Те ще ме изядат, но поне да посвиря“. Извадил цигулката, засвирил и тръгнал, а всички вълци го последвали. Хората, които са наели да го търсят из снега, като го зърнали, че свири и че подир него върви върволица вълци, си казали: „Този човек е чуден! Той дава концерт на вълците!“. А зверовете, като усетили голямата група хора, се разбягали. Така музиката спасила цигуларя. Може да се въздейства чрез музиката по въздуха, а може да се въздейства и по вятъра, което е по-силно, но трябва да се знае метода за това.

Из книгата „Акордиране на човешката душа“ 2 том. Тази книга предизвика голям интерес и беше изчерпана, но наскоро беше преиздадена от издателство Бяло Братство, където може да я намерите: www.bialobratstvo.info/

Най-първо умът трябва да почне да пее, после сърцето трябва да почне да пее, после тялото и чак тогава устата. Пееят най-възвишените същества, които разбират Божественния живот. Една песен като изпее, всичко създават. Музиката трябва да бъде свободна, като пееш, да се чувствава, че имаш вяра, надежда, знание, да се чувствава, че носиш Божиите блага.

Има такъв цигулар, който щом засвири в кръчмата, българинът отмества чашата настрана и слуша. Това много рядко се случва -душата се е събудила и тогава българинът разсъждава: „Това пиене е непотребно“.

Отнеха ми любовта

В живота си ние често сме чували въздишка, през която се долавят думите: „Отнеха ми едно скъпо същество“.

Всъщност казано направо, никой никого не може да отнеме. Най-често хората сами си отиват от нас или пък ние ги прогонваме с хладината и еднообразието на своя живот.

Нека изясним едно голямо недоразумение, разширено до размерите на истинска приумица, която хората трудно разпознават, защото тя се е вмъкнала в живота контрабандно, нахлула е между истините като пътник, който пътува под чуждо име. Това недоразумение лежи в схващането, че някой може да отнеме, без вътрешна причина, някого от притегателната власт на един чужд живот. Един пример: имаме двама приятели. Те се търсят, защото имат нужда един от друг. Тук не става дума за нужда от материален характер, както например се търсят двама комисионери, или както кредиторът търси своя длъжник.

Въпросът се свежда към това, че всеки един от тия двамина си мисли, че нахранва другия с преизобилието на своя живот. Всеки живее с увереността, че дава на другия твърде ценни неща, без които оня би пропаднал.

Но хората не винаги са пълноводни извори. Не всякога ние можем да бъдем достатъчна храна за една душа или непресекаваща радост за едно сърце. Никой човек не стои на едно място, следователно никой не може да има самоувереността, че ще бъде достатъчен за другия.

Това е още по-вярно за такива, които са подложени на бърз развой и чиито хоризонти стремително се разширяват. Както за физическото развитие на организма през различните възрасти е потребна различна храна, така за различните „възрасти“ на духовния живот са потребни различни духовни ценности. Ако твоят живот, привычки и вътрешен ръст няко-

га са вдъхновявали един друг човешки живот, не мисли, особено ако стоиш на едно и също място, че те ще бъдат идеал за тоя другия през цялата вечност. Ако ти си една вода, от която веднъж някой е утолил своята жажда, не мисли, че всякога ти ще бъдеш това. Някога може да си бил стъпало за нечий възход. Право ли е да мислиш, че това е последното стъпало за този някой и че той не ще пожелае да иде по-нагоре?

Прародител на заблудата, както и на прословутата фраза „Отнеха ми го“, е нашият най-стар приятел - егоизъмът, който не мисли за чуждото, а само за нашето лично добруване.

Ако си цигулар и със своята цигулка си успял да зарадваш нечие сърце, не очаквай същото, ако след тебе е свирил друг цигулар с майсторството и сръчността на Паганини. Ти си престанал да бъдеш за него виртуозения идеал. Не ти остава нищо друго, освен да заработиш усилено върху себе си и да настигнеш другия. Остави веднага хленченето, че са ти отнели поклонника. Ти нямаш право да върнеш вкуса и изискванията на твоите приятели до оскъдното ниво на твоята свирня.

Не позволявай на твоя егоизъм и завист да те задушат в своята отровна атмосфера. Ако си разумен и чист човек, ти ще дадеш право на всекиго да дири най-високите и най-примамливи върхове на духа.

Кой бяга от доброто? Някой хленчи и нарежда: „Всичко имаше при мене, но пак ме остави“. Тук е възможен само един отговор: ако при тебе е имало всичко, нямаше да те оста-

вят. Сигурно нещо е липсвало. Потърси го, ако го намериш и го о съществувай в себе си, оня, който те е изоставил, пак ще те намери.

Има една истина - проста, но велика в своята простота, която все пак трудно си пробива път. Това е истината, че ничие сърце, на никое същество и на никой меридиан на Земята не може да се „застави“, да се насили и да се „завладе“. Човешкото сърце единствено може да се спечели. Какво е това, да спечелиш едно сърце? То значи да го опознаеш, да го обикнеш и да му дадеш пълна свобода. Когато се приближаваш към него, шепи-

те ти трябва да бъдат пълни с живителните струи, които биха утолили неговата жажда. Да спечелиш едно сърце можеш само тогава, когато ти му поднасяш златните зърна на жътвата на твоята обич.

Има една тайна в сблизаването и във взаимната обич. Тайна е, но зад нея стои нещо твърде понятно и естествено. Както във всяко нещо в живота и Природата, така и във взаимната близост е в сила законът за духовната обмяна. Никой не

може да обича някого без вътрешна причина. Ние можем да не създаваме това, но лицето, което ни е направило неотразимо впечатление, всъщност ни дава нещо, което другите не могат да ни дадат. Нашата душа получава като храна животворното облъхване, дошло от топлика на тоя друг живот. Можем да имаме стотици приятели и близки, но все пак чувстватаме духовния глад и незадоволеността, когато сме далече от сродния човек, когото сме нарекли приятел на душата. Ние се забавляваме с някого, самоизлъгваме се, че сме намерили смисъл в живота, но в нас мълчаливо се простира трагизмът на пустинята, като че потъваме в някакво безсмислено и празно пространство. Отведнъж обаче ние срещаме другия, който ни

ла да раздели две любящи се същества. Случи ли се такава неща, тогава любовта е отсъствала, връзките са били прекъснати и дружба е била само едно механично съществуване, поддържано от страх, от скука или от навик.

Не може да се разлъчат две същества, ако се обичат. Човекът, който ме изоставя, не ме обича. Да искам да го задържа насилно, ще рече да му покажа своето безсилие. Остава ли ме някой, трябва да ми бъде ясно, че моята задача е свършена и че е време да насоча кормилото на живота си в други пътища.

Може ли някой да отнеме Земята от царствените и властни обятия на Слънцето? Как може да стане това, когато тази Земя и всички твари по нея съществуват и се хранят с любовта на това Слънце? Само когато това Слънце угасне и едно по-голямо от него я приеме в могъщата си и даряваща любов, чак тогава тя ще го напусне. Но тъй като никога това няма да стане, Земята никога не ще напусне своя любим и лъчезарен извор.

Не хленчи и не мисли, че ти си всичко. Когато някой си отива, вгледай се в себе си. Сигурно нещо липсва там, или оня, който те оставя, е сит вече от това, което ти единствено му даваш. Помисли дали си голяма пълноводна река, която носи обилни дарове, или си обикновена вадичка, провлечена лениво през лъките на живота. Може водите ти да са наситили малката жажда на нечия уста, но да не са достатъчни да наситят една голяма жажда, пламнала в душата му.

Не казвай, че са ти отнели любовта. Това, което са ти отнели, не е било твоята любов. Тоя, който си е отишъл от теб, е един пътник, който се е спрял наблизко, починал си е и пак е продължил своя път. Всички човеци са пътници. Дълъг път ги чака. Не искай да ги задържиш при себе си за вечни времена, защото ти не си последният пристан на нечий живот. Тази любов, която

струи от студения и безстрастен трепет на звездите, е била всъщност нашата първа любов. Ние се отдалечихме някога от нея, душата ни тогава горко възрида, но ние не познахме тоя плач. Спуснати по земния път на миражите, забравихме колко беше хубаво в кротките и чисти обятия на тая обич.

Не тъгувайте, когато ви оставят. В тоя час вашата мисия за другия е свършена. Ако погледнете нагоре, ще видите ослепителния блясък на белия връх, който мълчаливо чака. Там стои безбурна и притихнала Любовта, която някога забравихме. В нейните обятия е всичкият мир и всичката радост, която не можахме да намерим в измамния път на миражите.

Не прогонвай обичта, която цъфва в сърцето ти и която трябва да подариш на някого. Може би чрез тая обич той ще познае обичта на света.

Не се мъчи да задържиш насилно оня, който си отива. Ти не знаеш какво е станало у него. Може пътищата ви да се раздвояват тъкмо там, където е най-добре. Може тая раздяла да осмисли онова, което е било най-хубаво в живота ви. Не извършвай насилно върху свободния избор на хората. Мислиш ли, че е добре да задържиш при себе си един човек, когато раздялата е станала в един друг, по-реален свят, където първоначално се осъществява всичко онова, което отпосле се осъществява на Земята.

Отиде ли си някой от твоя живот, дошло е неговото време. Дойде ли някой в живота ти, приеми го с ведрината на твоя свободен дух, попитай сърцето си и ако в ударите на това сърце усетиш ритъма и обичта на другото сърце, тогава повярвай на това сърце, защото ако устата, очите и разумът могат да се излъжат, сърцето - никога.

В такъв случай бъди уверен и в това, че никой не може да ти го отнеме.

Не, никога и никой не е успял да разлъчи тези, между които е имало Любов!!!

Георги Томалевски

Концерт на Тодор Иванов в Шумен

На 3 март 2009 г., навръх националния празник, нашият брат Тодор Иванов от Смолян изнесе концерт под надслов „Песните на Родопска планина“. Домакин беше дружество „Приатели на музеите“ към Регионалния исторически музей. Концертът съвпадна по време с големия празничен концерт, организиран от община Шумен. Въпреки това той беше посетен от около 100 души и залата на историческия музей в гр. Шумен беше почти пълна. За добрата разгласа помогнаха и медиите. Радио Шумен и шуменската телевизия предадоха интервюта и изпълнения на младия родопски певец. Получи се едно незабравимо преживяване, едно докосване до най-съкровения струни на българската душевност. Лично се уверих в лечебната сила на автентичния родопски фолклор. След края на концерта се виждаха толкова много грейнали и сияещи лица. Чувах възгласи от рода: „Какво хубаво и чисто момче“, „Какъв талант“, „Като говори, сякаш десет възрастни говорят“, и др.

Концертът беше и един размисъл за изконно българското и като че ли нямаше по-подходящ начин за отбелязване на празника, освен да се докоснем до народния гений, до богатството на родния ни фол-

клор, да чуем онези песни и мелодии - живо и прочувствено изпълнени, да чуем разкази и анализи за тях, защото чрез сърцето чувстваме и чрез разума разбираме. А брат Тодор е на 20 години и умее да пее, да свири на кавал, да разказва и рецитира. Има хора, в това съм напълно убеден, които съдбата изпраща с определена мисия. Такава е ролята на Тодор - да пази и съхранява чистия народен фолклор в цялото му многообразие и сложност. Изпълнението на родопските песни не е лъжица за всяка уста. Те са високи върхове и само опитните певци могат да се справят, а брат Тодор се справи блестящо.

В концерта бяха включени около двадесет песни: имаше и популярни, и по-малко известни. Изпълнителят започна с „Руфинка болна легнала“, „Заради тебе останах“, „Девойко мари хубава“, „Заспало е челебийче“ и продължи с „Леле, Кано, първолюбие“, „Ваз подзиме сам легнала“ и др. Тодор впечатлява с дълбокото си познаване на българския фолклор, а това се дължи на изследователската и събирателската дейност, която осъществява още от малък. Нещо повече, той наследява от своите деди и прадеди не само любовта към родопските песни, но и ключа към

тяхното разбиране и тълкуване. Има песни, които са негово родово наследство, и това е ценността на традицията. Резултатът не закъснява - рядко в днешното време на комерсиализация може да се демонстрира такова интелигентно отношение към фолклора - не само чувственото му пресъздаване, а и идейното му

разкриване.

Хилядолетия наред българският народен гений чрез песенното творчество е усилвал и укрепвал стремежа към свобода и независимост. Българинът може външно да е поробен, но вътрешно - никога. Съвременната комерсиална музика прави тъкмо обратното - приспива този усет за човешката свобода и достойнство. В тази титанична борба за оцеляването на българската народна душа единият от ресурсите е българският фолклор, а другият - Словото. И ка-

къв по-достоеен завършек на празничния концерт от „Излел е Дельо хайдутин“ - песен, емания на свободолюбивия дух на българина. Песен, която е и мерило за професионализма на всеки народен певец и която изисква добра вокална техника и голям гласов диапазон, или иначе казано - голям глас.

Между песните певецът изсвирваше народни мелодии и пиеси, които допълваха и подсилваха усещането за автентичност. Тодор е майстор на кавала. Кавалът е специфично български духов инструмент, свиренето на него изисква висока квалификация, умения и музикални способности. Този музикален инструмент има много богати технически възможности и на него може да се изпълнява почти всякакъв стил музика. В неговото постепенно усъвършенстване народният

гений е вложил дълбоко разбиране и усет за особените темброви и акустични качества на дървения материал, за устройството и за уникалното му звучене, което е много характерно и е свързано с особеностите на звукоизличане и постановка на свирене. Тодор свири на един от най-качествените като изработка инструменти и това много допринася за по-цялостната представа и въздействие на музиката върху слушателя. На кавала той изпълни пиеси и хора от почти всички фолклорни области на България, като музицирането беше изящно, с голяма лекота и експресивност.

Брат Тодор успява чрез слово убедително да предаде своята силна любов към българския фолклор. Чрез факти, анализи, разкази и примери той съумява да разкрие онова богатство и блясък на народно-песенната ни традиция, което малцина са способни да направят. В лиричните ни цикли са закодирани и скрити изначални знания и изходни пътища към една висока цивилизация, към дълбините на човешката душа. Няма да сгреша, ако заявя, че народните ни песни носят в себе си неповторим енергиен заряд, че са наднационално по значимост явление и метод за комуникация между световите.

Концертът продължи час и 20 минути, като нямаше почти никаква почивка между изпълненията, нямаше и озвучаване, и всичко беше изпълнено без предварителен сценарий и подготовка. Изпълненията бяха на живо, което не попречи на изрядното изпълнение и ефект. След концерта голяма част от публиката искаше лично да благодари на музиканта. Приятелите, които бяха заинтригувани, чакаха търпеливо да се докоснат до него, да обменят впечатления и да изкажат думи на подкрепа за неговата дейност.

Тодор Иванов е студент по музика II курс в Софийския университет. Приятелите от Шумен му изказват нашата благодарност и му желаем бъдещи успехи в родолюбивото му дело. Нека има такива полезни, градивни срещи и за напред, нека се множат по цялата българска земя подобни начинания, защото, както е казал един поет, „българските песни са наша световна слава и повод за гордост, в тях са предците ни, в тях сме ние самите, в тях ще открият частица от себе си и нашите деца“. За да я има България, трябва да я има и да пребъдва во веки нашата свидна и в същото време космическа народна песен.

Атанас Атанасов
Шумен

Музиката лекува с мажорни гамми

Бяхме в малкия салон и след приключване на общия обяд се изпълни музикална програма. Първо една сестра свири на пиано, после двама цигулари, а накрая една сестра изпя солово няколко песни, акомпанирана от пиано. Създаде се музикална атмосфера и Учителя каза: Като пееш на болката, тя престава. Ще се излекуваш със съответен музикален образец. Дългите вълни не могат да проникнат никъде, затова ще употребиш късите, те действат по-силно. За лекуване пейте мажорни гамми. Музиката трябва да мине през тялото на човека. В бъдеще ще има музика за подобрене на кръвообращението, на белия дроб и пр. Има много да се изучава в музиката, в нея няма все още всички зна-

ци, които са потребни. Сега, създайте една песен, чрез която да престане всяка една болка. Докато пееш, докато си тананикаш, болест не може да те гази. Дето има музика, има живот. Едно лекарство, независимо дали го знаеш или не, щом го приемеш, действа лечебно; също така и музиката действа обновително. Всяка болка е свиване на капилярните съдове и всички болки се дължат на капилярните съдове, защото има непоносимо налягане. Когато почнеш да пееш, става разширение

и престава свиването на капилярните съдове. Налягане може да има вър-

ху аурата на сърцето, на стомаха и пр. Когато пееш, това налягане се

премахва. При болест е важно да се повдигнат трептенията на органазма. Сърцебиенето е резултат на една вътрешна дисхармония, но има гама, която щом се изсвири, то веднага ще изчезне. Музиката твори вътре в теб, и когато пееш, всички клетки в теб работят и се нагаждат.

Как се обяснява лечебното действие на музиката? Човешкото тяло изпуща радиации. Всеки орган из-

лиза специална музика. Радиовълните на болния орган са изменени. Когато пееш или свириш, какво става? - Музикалните вълни, които се образуват при пеенето или свиренето, влизат в аурата на органите, присъединяват се към радиовълните на болния орган, изменят ги в положителен смисъл и органът оздравява. Всяка болест си има музика, която я лекува. В бъдеще ще има лечебна музика. Мозъкът има свои определени тонове и вибрации, сърцето, черният дроб, мускулите, костите - също. Здрав човек наричам този, у когото всеки орган има свой определен тон и свои определени вибрации.

Из книгата „Акордиране на човешката душа“ 2 том

АУМ - ехо от звука на сътворението

Ом - първичният звук на Сътворението е най-всеобхватният и възвишен сим-вол в индийското духовно пространство, който играе роля и в будизма като мантрическа сричка. Ом е както символ на формата, така и на звука. Тази сричка е проява на духовната енергия; символ, който е разпространен в целия Изток и обозначава присъствието на Абсолюта в материалния свят. Учителя посочва Ом като всеобхватно единство: „Ом е това, което съдържа всичко в себе си. „Ом“ е светлина... Всичко най-хубаво в Природата е турено в „Ом“.

Слогът „Ом“ е централен в цялата ведическа литература. Най-пълно изяснение на неговото духовно значение намираме в Упанишадите. Те са последната част на всяка от четирите Веди и съдържат върховното знание, посредством което може да се постигне тотално освобождение от веригата на земните превъплъщения (сансара). Думата „упанишада“ означава „това, което приближава човека към учителя“ или „седа близо до до Бога“ (упани-сад). Това определение е оправдано от гледна точка на факта, че ученията на Упанишадите са били известни само на посветените. Индийската традиция ги приема за Божествено откровение (шрути), поради което лишени от грешки, съмнения и противоречия. Те се разглеждат още и като вътрешно или тайно значение на Ведите и затова техните поучения се наричат понякога Ведопанишади - тайната на Ведите.

Звуковете „Аум“ и „Ом“ са идентични по своята същност. Символът, който обозначаваме като „Ом“ се състои от трите санскритски букви - А, У и М; АУМ е самото произношение на Ом. Духовното тълкуване на звука „Ом“ се съдържа в Мандукя-упанишад, който се отнася към Атхарваведа. Наименованието на тази упанишада има връзка с едноименната школа на легендарния брахмански авторитет Мандука и в нея се говори за състоянията на съзнанието. В първия стих се казва:

„Хари Ом. Ом - тази сричка е всичко минало, настоящо, бъдещо - всичко е сричката Ом. И онова; което е извън тези три времена също е само сричката Ом.“

„Хари Ом“ е свещена санскритска формула, с която се призовава Бога. В първия стих сричката „Ом“ е представена в двата си аспекта: като аналог на времето и като емблема на вечността. „Минало, настоящо и бъдещо“ са трите аспекта

на времето, за които се казва, че са същият този звук. В някои тълкувания те отговарят на трите букви: Минало - А, настоящо - У и бъдеще - М, като по такъв начин се свързват пряко с думата АУМ. Интересното е, че самото време, което е израз на крайното съществуване, на земното и преходното, също се включва в Абсолюта. Във втория стих се казва: „Всичко това наистина е Брахман“. Това е израз на недуалистичното учение (адвайта) на Упанишадите, за което на Абсолюта не се противопоставя материята, тя е или еманация на част от Него или е породена от космическата илюзия „майа“. В действителност всичко е Брахман, което и е основният лейтмотив на учението на Упанишадите, което се представя и тук във втория стих:

„Всичко това наистина е Брахман. Брахман е и този атман, четириделният (с четири състояния).“

Една от основните идеи на Упанишадите е идентичността на Бога, Атман - Мировата Душа, джива - индивидуалната душа и материалния свят. Това идеалистично монистично разбиране се появява и тук, вече във връзка със звука „Ом“. Атман - съкровената същност на всяко живо същество има четири състояния. Три от тях са като че ли повече свързани с времето, защото при тях все още има известен процес на познание, а Четвъртото се корени в Неизразимото, нямащо име и форма. В първия стих тази идея е изразена с трите познати състояния на времето - минало, настоящо и бъдеще (разбира се, не става дума за пълен аналог), а четвъртото състояние като „онова; което е извън тези три времена“ - вечността. Следва изяснението на тези състояния на Атман:

„Положението на бодърстване, с насочено навън познание, със седем части... е Вайшвана, първото състояние.

„Вайшнавара“ или още „Вирадж“, означава буквално „отнесен до всички хора“. Вайшванара владее тялото, усещанията и мислите на хората в будно състояние. Това е първото от четирите

авастхи - състояния на съзнанието. То изразява будния живот на външно движещото се съзнание и отговаря на буквата „А“ в звука „Аум“. То е, така да се каже, началото на проявяванията на съзнанието, свързано с познанието, идващо на базата на сетивата, изразено чрез думите „насочено навън познание“ - емпиричното познание и всички произтичащи от него умозаклучения. Съгласно индийската традиция

това състояние на съзнанието е свързано по-скоро с авидя - невежество. Тук е мястото и на Егото, схващано като най-силна пречка по пътя на духовната себerealизация.

Четвъртият стих се изкачва по-нагоре в духовните пластове: „Положението на сън (свапна), с насочено навътре познание, със седем части на тялото... е тайджаса, второто състояние.“

„Свапна“ е състоянието на съновидение по време на сън. В него мисленето действа, независимо от тялото и външния свят. В традицията „Веданта“ то се нарича още „тайджаса“, което буквално означава „пълен със светлина“. Тук съзнанието на сънуващия със своето мислене създава образи и представи, което не са идентични с тези от будното съзнание, но произхождат от него. Те се връщат като тран-

сформирани преживявания от деня, изместени във времето и пространството. Тук е мястото и на пророческите сънища, които са вдъхновени и озарени от по-висшите нива на съзнанието. В звука АУМ, то се представя от буквата „У“ - средното състояние.

Петият стих се отнася до състоянието на съзнанието, при което вече липсва всяко мислене и преживяване: „А когато спящият не желае нищо, не вижда никакви сънища, това е сушупти (дълбок сън). Положението сушупти, с единно и цялостно познание е блаженство (ананда)... това е, третото състояние.“

„Сушупти“ означава дълбокия сън, в който не съществуват нито мисленето, нито егото - това е още съня без съновидения. В него не създаваме нито тялото си, нито вселената. Тук познанието не е фрагментарно, откъслечно, подобно на емпиричното. При това „единно и цялостно познание“ душата става едно с Бога, едно с Брахман. То е още и „блаженство“ (ананда), което и е една от основните характеристики на Абсолюта (Сат - Чит - Ананда или:

Битие - Съзнание - Блаженство). На тази степен има пълно единение на субект и обект или казано с езика на индийската духовност - изчезва илюзорната разлика между обект и субект, идващо от дуалистичното съзнание, породено от невежеството. То отговаря на буквата „М“ в звука АУМ - завършващата буква, символизираща още затваряне на кръга чрез прибиране на устните при изговаряне. В следващите стихове се описват и неговите характеристики.

В седми и дванадесети стихове се намира описанието на Четвъртото състояние, наречено още „турия“, което буквално означава „четвърто“ и е наречено така, вероятно защото е неподдаващо се на никакво характеризиране с име, образ, форма, понятие:

„Не е познание навън, не е познание навън,

лене не може да обхване дълбочината и височината на точката. Материалният свят на будното съзнание се символизира от по-голямата долна крива (1). Равнището на състоянието при сънуване, което е стимулирано само от менталния свят, се символизира от втората малка странична крива (2). Горната крива (3) символизира несъзнателното, което наричаме дълбок сън, но е все пак свързано звено, защото лежи най-близо до точката на абсолютното съзнание. Точката осветлява съзнанието, което осветлява и управлява останалите три, наречено, както споменахме, „четвъртото“. Точката осветлява трите състояния - тя самата свети чрез своята собствена светлина.

В духа на Новото учение четирите нива на съзнанието, които се описват в Мандукя-упанишад като състояния на „Ом“, могат да се обозначат така: първото състояние на бодърстване е във връзка със самосъзнанието (ума); нивото на съня със съновидения може да се уподоби на съзнанието (сърцето); третото състояние на дълбокия сън се свързва със съзнанието (душата) и четвъртото състояние - неизразимото, неуловимото, неизказаното, и свръхсъзнанието (духът). Разбира се, трябва да се отбележи, че аналогията не може да бъде пълна и самодостатъчна, защото четирите състояния на съзнанието не могат да бъдат тълкувани единствено в светлината на източната традиция. Тя може много да помогне при тълкуването, конкретно във връзка със звука „Аум“, но следва винаги да се имат предвид и зрелите духовни плодове на западната езотерична традиция, когато се търси смисъла на съкровените образи, формули и идеи.

Множество тълкувания посочват връзката на първичния звук „Ом“ със стиха от Евангелието: „В начало бе Слово, и Слово то бе у Бога, и Бог бе Слово“ (Йоан 1:1). Слово, в един от неговите аспекти, е звук, първоначалния звук - творец на всичко съществуващо. Такова е разбирането и за „Ом“. Формулата, с която завършва всяка от 18-те глави на Бхагавад Гита (свещената книга за индийската духовност) е „Ом Тат Сат“, означаваща Ом - това е битие. Учителя споделя разбирането, че „Аум“, „Ом“, „Аумен“ и „Амин“ са една и съща дума, дадена в различни духовни традиции. „Амин“ често се възприема само като прибавка в края на молитвите и формулите, но в действителност това е едно от све-

щените имена на Христос - Слово. Това е загатнато в книга „Откровение“: „И на ангела на лаодикийската църква напиши: тъй казва Амин, верният и истински свидетел, началото на Божието създание“ (к.м. - б.а.; гл. 3, ст. 14). С това бегло шрихиране можем да посочим централното значение на Христос и в двете традиции - източна и западна, фокуса на които винаги обхваща едно централно свещено Име - разбиране, намерило израз в думите на Учителя: „Христос е Великият вдъхновител на всички откровения през всички времена“.

Звукът АУМ е и име на едно от упражнението в Паневритмията, което е и нейното ядро, или както още го наричаме - нейното сърце (14-то, 15-то и 16-то упражнение в първата част - 28 упражнения). Като окултно музикално упражнение „Аум“ се пее три пъти, а паневритмичното упражнение „Аум“ се състои от четири цикъла с по седем движения. Ако се опитаме да го разгледаме в светлината на Мандукя-упанишад, то четирите цикъла съответстват на четирите състояния на съзнанието, тръгвайки от самосъзнанието, през съзнанието към подсъзнанието и стигайки свръхсъзнанието (неизразимото и абсолютното). В първите два стиха е загатнато, че всяко състояние съдържа в себе си седем нива: (1) „Положението на бодърстване, с насочено навън познание, със седем части... (2) „Положението на сън (свапна), с насочено навътре познание, със седем части на тялото... (к.м. - б.а.), което директно напомня седемте смени на ръцете във всеки от четирите цикъла: (1)Аум - (2)Аум - (3)Аум - (4)Ом - (5)Ом - (6)Ау - (7)мен. Това може да бъде основа за разбирането, че всяко едно състояние на съзнанието, представено от четирите цикли на упражнението, съдържа в себе си седем поднива. А четирите цикли с по седем поднива дава числото 28 - общият брой на упражнението от първата част на Паневритмията. Затова може да се каже, че упражнението „Аум“ резюмира в себе си тази първа част; затова то е и самото сърце на 28-те упражнения.

Разбира се, горните размисли могат да имат отношение и към другите упражнения в Паневритмията, защото всички те са едно цяло. Остава като задача за бъдещето да се търси възвишения им смисъл и всяка придобивка в тази посока е ценен и зрял плод на Духа в движението към Единното Вечно Съзнание.

Мирослав Бачев

Молитвата на щъркелите

Правехме едно от обичайните си пролетни пътешествия. Пътувахме с жадни, отворени сърца. Радвахме се на живота, иойто се връщаше, дишахме с пълни гърди, гледахме с благодарни очи - пролет! Гости от един невидим свят изпълваха нашия.

Първи се бяха пробудили върбите - още преди да се разлистят, тънките им гъвкави клончета бяха се раззеленили. Златистите цветчета на подбела изведнъж се появиха отвсякъде. Поточите преливаха от сила. Песента им се носеше навред, пълна с надежда: „Не се страхувайте! Имайте вяра! Животът не се губи, животът вечно се обновява!“

Всъщност всичко идеше от Слънцето!

Пътувахме пешком. Замръкнахме до някакво ханче край пътя и понеже бяхме изморени и гладни, решихме да пренощуваме тук.

Сутринта излязох да се поразходя, но времето се беше променило. Духаше студен севе-

роизточен вятър. Валеше сняг на големи мокри парцали, като че ли зимата се връщаше.

Изведнъж се спрях. На полянката пред мене стояха ято щъркели. Те бяха се наредили в правилни редици - всички обърнати към вятъра, с глави наведени и клюнове забодени между кра-

ката. Картината беше тъжна, трогателна. Птиците стояха неподвижни, мокрият сняг се трупаше върху тях. Щъркелите се молеха безмълвно. Заставах зад тях и се присъединих към молитвата им.

Не мина много време - вятърът спря, снегът престана. Слънцето изгря, небето пак се усмихна - върна се пролетта!

Когато тръгнахме, ятото се изви ирай нас и продължи пътя си.

Животът има незначителни области. От тях иде към нас милост и благоволение. Един любящ свят ни обгръща и ни пази. Той е отзивчив и за най-малките ни нужди.

Борис Николов

Срещи с българския ентузиазъм

На 14 март бях поканена в гр.Троян, за да взема участие в музикално-поетична вечер под надслов: "Да съхраним Българския дух". Бяха представени поети от града и между стиховете, посветени на българския дух и природа звучаха подходящи песни и мелодии от Учителя. Беше напraveno и едно чудесно представяне на Учителя от поета Харалан Недев. Имаше изложба на българска бродерия и благотворителна лотария. Инициативата за тази чаровна патриотична вечер беше на малката братска групичка от гр.Троян. От няколко години при тях се е зародила идеята да възстановят родната къща на Учителя в с. Николаевка. Самата оригинална къща не е просъ-

ществувала до наши дни, но те я възстановяват по снимки. Желанието им е тя да бъде като един духовно-исторически център за бъдните поколения, защото там се е помещавало и първото българско училище и първата българска църква през 19. век. Не са успели да намерят много поддръжници досега - работят сами, със собствени средства и труд. Бях поразена от предаността им към идеята, която бяха прегърнали - група от 5-10 сестри, повечето възрастни, зидат и мажат стени, щият, бродират, продават за да събират средства. Трогателен ентузиазъм! Всред тях се почувствах като по времето на Райна княгиня!

Аз винаги много се радвам и възхищавам на

всички идеалисти в Братството, които работят безкористно и всеотдайно за една идея - едни с постоянство, ден и нощ, работят за издаване на Словото, други са се заемали да правят Братски вестник, трети - списание Житно зърно, четвърти си градят сами салон за духовни срещи, някои стоически изпълняват административни служби, понасящи непрекъснати критики. Не пропускам тук да спомена и всички братски музиканти, които

свирят и пеят безвъзмездно. А ето, че сега списъкът се попълва и с ентузиастите от гр.Троян, които възстановяват сами едно историческо място, символ на българската духовност и просвета. Bravo! В този материалистичен век, това са искри от светлината на БЪДНИЯ ДЕН! Поетът е казал: "Не се гаси туй, що не гасне!"

За повече информация на адрес: www.duhovnigradeji.com
Июана Стратева

XVII-ти Младежки мадарски събор на Бялото братство - 22-24 май 2009 г. Посветен на 145 години от рождението на Учителя и 100 години от основаването на духовна общност в гр. Шумен.

НА 29 МАРТ 2009 ГОДИНА ОТ 16 ЧАСА В ЗАЛАТА НА „РАКОВСКИ“ 108 ЩЕ СЕ ПРОВЕДЕ ПРОЛЕТНИЯТ КОНЦЕРТ „ПЪТЯТ НА СВЕТИНАТА“. МУЗИКА БЕИНСА ДУНО. ТЕКСТ ОТ „ЗАВЕТА НА ЦВЕТНИТЕ ЛЪЧИ НА СВЕТИНАТА“.

ПРОЛЕТЕН ЛАГЕР „ШИПКОВО - 2009 ГОДИНА“

Лагерът ще се проведе в периода 6-11 април 2009 г. Сборен пункт - Троян в 13 ч. на 6 април, а отпътуването - на 11 април в 13 ч. от Троян. За Южна България е осигурен транспорт от гр. Карлово.

Цена: 135 лв.

В цената са включени: вегетарианска храна и нощувка за 5 пълни дни, ползване на басейна, транспорт до Шипково и обратно, екскурзия до Троянския манастир и Плевенската панорама, посещение на музеи в Троян.

За повече информация: 08888 65418; 056/509481; e-mail: geotoni@abv.bg

СЕМЕЕН ХОТЕЛ „ИЛИНДЕН“ - ШИПКОВО

Хотелът се намира в Шипковски минерални бани на 18 километра западно от гр. Троян. Разположен е в полите на Централна Стара планина, по поречието на р. Ръждавец. Това е най-новият хотел в местността - на 1,5 г. Предлага на

своите гости изчистена и съвременна визия за почивка в сграда с класическа архитектура - широки чардаци и веранди като на възрожденски манастир.

Хотел „Илинден“ разполага с общо 60 места за спане - стаи и апартаменти, оборудвани с минибар и цифрова телевизия; закрит ресторант - 70 места, и лятна градина със 120 места; модерна конферентна зала за 50 човека; закрит басейн с минерална вода, джакузи и сауна, които са включени в цената на нощувката. <http://www.hotel-iliinden.com/>

Селището Шипково е със статут на курорт и предлага отлични възможности за отдих и туризъм. Климатът е умерен - с мека зима и прохладно лято. Минералният извор е с температура 32 градуса, което създава условия и за балнеолечение. Водата лекува бъбречни, чернодробни и стомашно-чревни заболявания, хипертония, заболявания на нервната система, както и очни заболявания. В близост е местността Беклемето и Васильов връх (1650 м).

НОВА КНИГА

Учителя Петър Дънов

Разумният живот

Младежки окултен клас
година трета

Пролет

Пролет, пролет пълна с живот.
Птица в полет сочи ти път.
Нова песен в тебе звучи,
извира тихо и ромоли.
Думи чисти мисли редят,
посвяват семе и носят плод.

На път с душата си

В небето се огледай,
в ясните звезди.
За изгрева открий се
и го благослови.

На дума блага път
в себе си стори.
Жадувай светлината
и се пресътвори.

С Любов върни живота
в своите очи
и нивга не забравяй -
от Бога част си ти!

Людмила Червенкова

Организация и координация: Ивелина ЕЛМАЗОВА
За контакти: 066/854298, 0888228720, 0897847645;
5300, Габрово, ул. „Прохлада“ 11
e-mail: bratski_jivot@mail.bg
Предпечат: Евгени ИВАНОВ

цена: 0,50 лв.